

og fjerne nogle af de her råd, nævn og puljer og i det hele taget gå mere målrettet ind og så se på, hvordan vi får mest for skattekroneerne.

Derfor må jeg sige til både fru Line Barfod og hr. Morten Bødskov, som kom med et konkret ufinansieret forslag, at der er da selvfølgelig masser af ting, man kan gå ind og fremhæve, og lige præcis på det her område synes man, at det er utrolig væsentligt, at tingene fortsætter.

Nu er politik jo bare et spørgsmål om prioritering, og regeringen mener, at der er en fin balance i det finanslovoplæg og den finanslov, vi har fået for 2002. Vi har valgt at sige, at der, hvor kræfterne først og fremmest skulle fokuseres, og der, hvor flere af pengene skulle kanaliseres hen, var til nogle af de grupper, der havde det sværest i vores samfund, nemlig de syge og de ældre. Men det er jo altid en prioriteringsdiskussion, når vi har det her i salen.

Til spørgsmålet fra fru Sandy Brinck, der spurgte om, hvornår Straffelovrådets arbejde udmønter sig i konkret lovgivning: Nu skal vi jo lige se det. Jeg mener da selvfølgelig, at det skal være genstand for en grundig politisk analyse, før der bliver fremsat forslag.

Man kan sige, at de ubalancerer jo nogle, vi har måttet leve med i adskillige år, også under den tidligere regering, så jeg mener, at det er bedre at gøre arbejdet godt nok og være meget grundig i den politiske analyse.

Men det vil givetvis medføre – det tror jeg da bestemt – at der kommer forslag til ændringer af straffeloven, for jeg har en forventning om, at Straffelovrådets arbejde er noget, der vil være særdeles brugbart for regeringen i det videre arbejde.

Til fru Sandy Brincks påstand om, at det ikke var opdaget, vil jeg sige, at jeg tror, fru Sandy Brinck har så godt kendskab til Justitsministeriet, ikke mindst til de utrolig dygtige embedsmænd, der er der, at hun ved, at det her ikke er en nyopdagelse for regeringen.

Derfor fremgår det også meget klart af lovforslaget, at vi er klar over, at der er uhensigtsmæssigheder på grund af, at vi hæver strafferammerne her, men vi fandt det mest rigtigt at gøre noget ved den her del af straffeloven og så afvente resultatet af Straffelovrådets arbejde.

Det er jo altid op til en vurdering, hvor snittet skal ligge. Dette har været regeringens vurdering af det, men jeg synes, at jeg har været meget positiv i mine tilkendegivelser vedrørende § 222.

Kl. 18.30

Til fru Lissa Mathiasen vil jeg sige, at jeg medgiver, at hørings svarene til de lovforslag, vi behandler i dag, ikke i stort omfang er begyndt at komme ind. Det ville vist være en overdrivelse, hvis man kom med den påstand. Men jeg vil dog sige, at kriminalforsorgen sådan set også offentligt har tilkendegivet, at man mener, man kan klare opgaverne i år.

Jeg har tillid til kriminalforsorgen, men jeg vil da ikke forsøge at underspille, at opgaven bliver stor, ikke i år, men i årene fremover, når den strafs-kærpelse, som jo bliver tillæg til den straf, der er i dag, begynder at slå igennem i lovgivningen. Det er ikke noget, der slår igennem her og nu, men det vil slå igennem efterhånden, og da bliver det en meget stor opgave.

Jeg forsøger ikke her fra Folketingets talerstol at sige, at der ikke vil være tale om et øget behov for fængselskapaciteten i årene fremover. Og der ser jeg selvfølgelig frem til, at så mange partier i Folketinget som overhovedet muligt vil indgå i en flerårsaftale, som sørger for at få bragt fængselskapaciteten på det niveau, der er behov for, set i lyset af den straffelov, som Folketinget har vedtaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 140: Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forvaltningsloven. (Fangeflugt og begrænsning i indsattes adgang til aktindsigt m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(FremSAT 27/2 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.